

[Glistrup]

stant og hele tiden i opadgående retning. At andet år kun skulle koste 600 mill. kr., lyder helt usandsynligt – også på grund af ligningsrådets nye cirkulære om, at man kan få lavet underskud for tidligere år ved at ændre på sine afskrivninger, og i betragtning af, at der i andet år virkelig kan foregå skattespekulation, hvor der ikke kunne det i første år, fordi det regnskabsår var udløbet, da loven om negativ indkomst blev vedtaget. Hvordan kan hr. Gammelgaard så her fra folketingets talerstol sige, at provenutabet kun bliver 1.200 mill. kr.? Alt tyder i retning af, at det i hvert tilfælde bliver mere end 1.500 mill. kr., formentlig ca. 1.700–1.800 mill. kr.

(Kort bemærkning).

Gammelgaard (KF):

I anledning af hr. Glistrups bemærkninger vil jeg gerne henvise til bemærkningerne til ændringsforslagene nr. 1 og 3. Her hedder det:

»Delvis på grund af større regnskabsmæssige underskud fra tidligere år end forudset er det offentliges udbetalinger vedrørende indkomståret 1981 blevet over 900 mill. kr., men forventes at blive langt mindre for indkomståret 1982. Derfor er der ikke grund til at tro, at den samlede beløbsramme for de to år væsentligt vil overstige de 1.100–1.200 mill. kr., som var forventet ved lovens vedtagelse.«

Til hr. Stavads vil jeg gerne sige, at for os er det meget væsentligt, at man fastholder denne lov som forholdsvis enkelt administrerbar, og at man ikke igennem vanskeligheder af administrativ art forsinker udbetalingstidspunktet for den negative indkomstskat.

Vi må naturligvis henholde os til – så længe ikke andet er bevist – de oplysninger, vi modtager fra den centrale skatteforvaltning, skattedepartementet, skatteministeriet, som har den politisk ansvarlige minister i spidsen. Det er vor baggrund for det synspunkt, vi indtager ved afstemningerne i dag.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hele den dokumentation, hr. Gammelgaard fremkom med, bestod i, at han læste højt af noget, som nogle socialdemokrater har skrevet – til trods for at disse socialde-

mokrater har vist sig at skønne galt hver evig eneste gang over dette provenu. Hr. Gammelgaard tilsidesætter ganske og aldeles, hvad ministeren fra hr. Gammelgaards eget parti har oplyst udvalget om, f.eks. i svaret på spørgsmål 4. Er hr. Gammelgaard på vej til at melde sig ind i socialdemokratiet, eller stoler han mere på sin egen minister?

Anders Poulsen (V):

Loven om negativ indkomstskat har virket efter sin hensigt, idet den har tilført landbrugserhvervet en betydelig likviditetslettelse, så egentlig kunne man stille spørgsmålet, om der er behov for de ændringer, SF har foreslået med sit lovforslag her, men retfærdigvis må det nok siges, at der har været nogle ganske enkelte skønhedspletter i denne lovgivning, som det kan være meget rimeligt at diskutere.

Det er grunden til, at vi kan medvirke til gennemførelsen af ændringsforslag nr. 1 og 4 – de to ændringsforslag, der indebærer, at begrænset skattepligtige, altså folk bosat i udlandet med landbrug her i landet, ikke kan få negativ indkomstskat udbetalt for 1982, og at personer, der udelukkende driver landbrug i udlandet, men er bosat her i landet, heller ikke kan få negativ indkomstskat udbetalt. Der forekommer i begge situationer nogle, skal vi sige ikke særlig rimelige udbetalinger.

Når det drejer sig om ændringsforslag nr. 2 og 3, er spørgsmålet, om vi på nuværende tidspunkt, altså når vi er så langt henne i denne regnskabsperiode, som der er tale om her, skal sætte begrænsninger på, når personer har et særlig højt privatforbrug. Ændringsforslag nr. 2 opererer endda kun med 82.500 kr. i privatforbrug, hvor ændringsforslag nr. 3 opererer med 132.500 kr. i privatforbrug. Til dette spørgsmål er jeg nødt til at sige, at der er, som det allerede er fremført heroppefra, nogle administrative, nogle ligningsmæssige problemer knyttet til det. Det forbavser mig egentlig, at socialdemokratiets ordfører, hr. Stavads, nu genopliver hele den diskussion, vi havde her i folketinget, inden vi vedtog denne lovgivning i sin tid. Hr. Stavads partifælle den tidligere skatteminister, hr. Lykketoft, argumenterede dengang på meget rigtig og saglig vis for det modsatte af det, vi nu hører hr. Stavads argumentere for. Det undrer endnu mere, når vi tænker tilbage på den diskussion, der kørte i sommeren